

Dkt. Robert A. Peterson, Ubinadamu na Dhambi, Kipindi cha 16, Dhambi ya Asili, Warumi 5:12-18, Inaendelea

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Mafundisho ya Ubinadamu na Dhambi. Huu ni kipindi cha 16, Dhambi ya Asili, Warumi 5:12 hadi 19, Inaendelea.

Tunaendelea na somo letu la Dhambi ya Asili katika maandishi ya kitambo humo, Warumi 5:12 hadi 19.

Tumezama tu katika mitazamo mitano ya Warumi 5:13b. Nataka kuizingatia katika muktadha na kujaribu kutoa tafsiri yangu mwenyewe isiyo na makosa, lakini nadhani ni wazo zuri kupitia mitazamo hiyo mitano. Mtazamo wa mitazamo ya kijamii unasema, mkanganyiko wetu hapa, ugumu unatokana na Paulo kutumia lugha ya kiufundi ya mitazamo ya kimtazamo, aina fulani, na kwamba anaenda huku na huko na mpinzani, na tunapaswa kutoa baadhi ya maneno hayo mengine.

Kwa heshima, sikubaliani. Mtazamo wa maana kamili, unaosema tunahitaji kuchukua maneno kihalisi, nadhani ni makosa kabisa, na ndiyo maana tuna mitazamo mingine minne kwa sababu tunaondoka kwenye maana iliyo wazi na rahisi ya wanaoitwa warekebishaji wakati maana iliyo wazi na rahisi haina maana. Na kusema kwamba dhambi haikuhesabiwa dhidi yao haiwezekani.

Kuna kifo wakati wa gharika, wakati wa uharibifu wa Sodoma na Gomora. Kuna kifo, kuna dhambi, imehesabiwa. Hisia ya tano hutofautisha kati ya dhambi na uasi; sidhani kama ni sahihi pia.

Kwa hivyo, hawa wawili wanaonekana kuwa bora zaidi. Murray na Hendrickson wanasema, ndio, kulikuwa na sheria, lakini ni sheria ya Mungu iliyoandikwa moyoni, ambayo inazungumziwa katika 2.14.15. Labda ile iliyo mbaya zaidi, ile iliyo mbaya zaidi, ni mtazamo wa jamaa au linganisho wa Calvin na Cranfield, ambao nitatoa sasa nitakapojaribu kuunganisha mambo haya. Lakini hili ni wazi.

5:14, mwisho, inasema kwamba Adamu ni aina ya Kristo. Hilo ni muhimu sana. Na neno gar, neno linaloelezea 13, linaonyesha kwa namna fulani kwamba 13 na 14 zinaelezea zaidi kile alichosema katika 12:12, sharti lisilokamilika, kifungu cha ikiwa bila basi, na hilo linahusiana na wanadamu kutenda dhambi Adamu alipotenda dhambi.

Kwa hivyo, kama vile dhambi iliingia ulimwenguni kupitia mtu mmoja na kifo kupitia dhambi, kifo kiliwafikia watu wote kwa sababu wote walifanya dhambi. Kwa maana dhambi ilikuwako ulimwenguni kabla ya sheria. Kulikuwa na dhambi, na wenye dhambi walikuwapo.

Lakini, dhambi haihesabiwi pale ambapo hakuna sheria kwa maana ya katazo, kama vile Adamu na Musa walivyofanya. Dhambi haihesabiwi pale ambapo hakuna sheria kama inavyohesabishwa pale ambapo kuna katazo, sheria tofauti. Hata hivyo, kifo kilitawala tangu Adamu hadi Musa, hata juu ya wale ambao dhambi zao hazikuwa kama kosa la Adamu.

Kwa hivyo, uelewa wangu ni kwamba Paulo anaelekeza kwenye dhambi ya asili ya Adamu kama maelezo, si kwa uwepo wa kifo kati ya Adamu na Musa, bali kwa utawala wa kifo kati ya Adamu na Musa. Kwa sababu kulikuwa na dhambi wakati huo, anasema. Na nadhani ni dhambi gani inayodhaniwa? Kifo.

Lakini kifo hakihesabiwi pale ambapo hakuna sheria iliyo wazi kama katazo la Adamu au Amri Kumi ya Musa, kama ilivyo pale ambapo kuna sheria. Kwa sababu pale ambapo kuna katazo hilo, mwanadamu, dhambi iko kwa herufi nzito. Una hatia kwamba ulivunja Amri Kumi.

Adamu, ulivunja katazo moja ulilokuwa nalo. Hilo ndilo jambo bora zaidi ninaloweza kufanya. Kwa vyovyote vile, angalia hili.

Mauti ilitawala tangu wakati wa Adamu hadi wakati wa Musa, hata juu ya wale ambao makosa yao hayakuwa kama ya Adamu. Hata juu ya hao, hili liko wazi: ni nani ambao hawakuwa na katazo la moja kwa moja walilolivunja? Uasi wa Adamu, ambaye alikuwa mfano wa yule atakayekuja, yaani, Kristo.

Hili ni muhimu. Adamu ni mfano wa Kristo. Aina moja ni mfano wa awali wa Kristo na Injili katika Agano la Kale.

Ni mtu wa kihistoria, tukio, au taasisi. Adamu ni aina ya Kristo. Kiebrania 7. Melkizedeki ni aina ya Kristo.

Tukio. Kutoka ni aina ya ukombozi ambao Yesu analeta. Taasisi.

Nabii, kuhani, na ufalme wote ni taasisi zilizowekwa na Mungu ambazo zilikuwa na uhalisia wa kihistoria na kihistoria lakini zilizungumza zaidi ya zenyewe katika mpango wa Mungu kwa kitu kikubwa zaidi, kimoja kikubwa zaidi, Yesu, na wokovu atakaoleta. Sasa, najua kinachoendelea katika sura ya 15, 16, na 17, pia. Adamu alikuwa mfano wa yule atakayekuja.

Kuanzia na 12, alianza ulinganisho, akisema jinsi Adamu na Kristo walivyo tofauti. Hakukamilisha ulinganisho huo bali aliendelea katika mistari hiyo miwili ya ajabu kuonyesha kwa namna fulani kwamba wakati kati ya Adamu na Musa ulizungumzia wanadamu ambao hatima yao ilihusiana kwa namna fulani na dhambi ya Adamu. Na sasa, anasema, kuna hisia kwamba Adamu ni kama Kristo.

Mara moja, anarudi nyuma, kwa sababu katika mistari mitatu inayofuata, haonyeshi kwamba Adamu ni kama Kristo. Hilo linatokea katika 18 na 19. Katika mistari mitatu inayofuata, anasema, hawafanani, hawafanani, hawafanani.

Adamu alikuwa mfano wa yule ambaye angekuja. 14, mwisho. Paulo anasema waziwazi kwamba Adamu ni mfano wa Kristo, yule ambaye angekuja katika kutimiza ahadi za Agano la Kale.

Hii ndiyo mara ya kwanza kutajwa kwa Kristo katika kifungu hiki. Kwa hivyo, inahusu dhambi ya asili. Muktadha mkubwa zaidi, hapana, inahusu zaidi kuhesabiwa haki.

Lakini inahusu dhambi ya asili. Kumbuka, tayari nimesema kifungu hiki kinahusiana zaidi na Kristo na wokovu kuliko Adamu na dhambi ya asili. Hapa, mtume anamtambulisha Kristo kama utimilifu wa Adamu, ambaye alimwakilisha kwa namna fulani.

5:15, lakini karama ya bure si kama kosa. Mtume analazimika mara moja kuonyesha jinsi Adamu na Kristo walivyo tofauti na athari zao kwa wanadamu. Lakini si kama kosa lilivyo, ninatafsiri kihalisi, lakini si kama kosa lilivyo, ndivyo pia karama ya bure ilivyo.

Paulo anamaanisha kwamba kuna tofauti nyingi muhimu kati ya dhambi ya Adamu na zawadi ya bure ya haki. Mstari wa 17, ambao Kristo alileta. Kwanza kabisa, zawadi ya bure inazidi sana athari za dhambi kwani kubwa huzidi ndogo.

Kwa maana ikiwa kwa kosa la mtu mmoja, wengi walikufa. Ulinganisho huu unasema kwamba ikiwa dhambi ya Adamu ilikuwa njia au chanzo cha wengi dhidi ya mtu mmoja, Adamu, akifa, je, wokovu uliopatikana kwa njia ya mtu mmoja, Yesu Kristo, utaongezeka kwa wengi zaidi? Nitaisoma bila mabano yangu. Ikiwa dhambi ya Adamu ilikuwa njia ya wengi kufa, je, wokovu uliopatikana kwa njia ya mtu mmoja, Yesu Kristo, ungeongezeka kwa wengi zaidi? Paulo hasemi tu wokovu, kama katika kifungu changu.

Badala yake, anasema, nukuu, neema ya Mungu na zawadi iliyotolewa katika neema, nukuu iliyofungwa. Hii ndiyo njia ya Paulo ya kusema zawadi ya neema ya haki inayookoa. Tukiweka uelewa wetu wa mistari ya 14C na 15 pamoja, tuna, ingawa Adamu ni mfano wa Kristo, dhambi ya Adamu ni tofauti sana na zawadi ya Kristo.

Kwa maana ikiwa kwa dhambi ya Adamu watu wengi walikufa, je, neema ya Mungu na zawadi ya haki iliyokuja kwa mtu wa pili, Yesu Kristo, ilizidi kuwa nyingi kwa watu wengi? Dhambi ilikuja, lakini neema na haki ya kuokoa iliongezeka. Mara tu anaposema, Adamu ni mfano wa Kristo, ambao ndio msingi wa kukamilisha hali isiyokamilika ya 12 na ndiye ufunguo wa 18 na 19. Loo, hawezi kuvumilia.

Hawezi kuwaacha Adamu na Kristo wawe katika pumzi moja. Nenda, teleza tu. Loo, hapana, hapana, hapana.

Hazifanani. Na anasema mara mbili zaidi. Katika mstari wa 16, tena, Paulo anasimulia kwa makusudi jinsi zawadi ya bure na athari za dhambi ya Adamu zilivyo tofauti sana.

Na si kama dhambi na mauti, vilivyokuja na si kama dhambi na mauti, vilivyokuja kupitia yule aliyetenda dhambi. Siwezi kusoma maandishi yangu mwenyewe. Samahani.

Ni zawadi. Zawadi ya bure si kama matokeo ya dhambi ya mtu mmoja, bali si kama dhambi na mauti, vilivyokuja.

Kuna mvingo hapa, ambao unaweza kuonekana kwa kulinganisha sehemu mbili za ulinganisho. Hakuna kitu katika kifungu cha kama kinacholingana na zawadi ya kifungu cha hivyo pia. Kutokana na muktadha huu, napendekeza dhambi na kifo, ambavyo huja kupitia yule aliyetenda dhambi.

Inapaswa kutolewa hapa, kama ilivyo wazi kutokana na ulinganisho na sintaksia ya mwanzo wa mstari wa 15. Paulo anaendelea kuelezea kwamba hukumu hiyo ilikuja kama matokeo ya kosa moja na kusababisha adhabu. Mungu alitangaza hukumu juu ya dhambi ya Adamu.

Matokeo ya hukumu hiyo yalikuwa adhabu inayofuata hukumu. Tofauti na hayo, zawadi ilitoka kwa dhambi nyingi hadi kuhesabiwa haki. Hapa, kutokana na njia kama matokeo ya.

Kwa maana tofauti na ilivyo katika kifungu kilichotangulia. Hapa inamaanisha inategemea kwa maana ya kuanzisha misingi ya kisheria.

Hapa, inamaanisha matokeo ya neema katika mpango wa Mungu. Mtume hasemi ukweli. Kuna tofauti kati ya jinsi Mungu anavyoshughulikia dhambi katika hukumu na katika neema.

Paulo anatomia utambulisho wa lugha wa umbo kuwasilisha tofauti za kisemantiki. Paulo analinganisha dhambi moja iliyosababisha anguko la wengi, na dhambi nyingi zilizosamehewa katika zawadi ya neema ya kuhesabiwa haki.

Dhambi moja ya Adamu iliwaingiza wanadamu katika uharibifu. Zawadi isiyo na Kristo. Lipia dhambi nyingi.

Na husababisha kuhesabiwa haki. Paulo pia analinganisha hukumu iliyoletwa na dhambi ya mwanadamu wa kwanza. Na kuhesabiwa haki iliyoletwa na mwanadamu wa pili.

Mtakuwa na furaha tutakapofika umri wa miaka 18 na 19, marafiki zangu, tangu Adamu alipotajwa kama mfano wa Kristo mwishoni mwa mwaka wa 14. Paulo amekuwa akitofautisha mambo hayo mawili.

Anafanya tena katika 17. Kwa maana ikiwa kwa uasi wa mtu mmoja, mauti inatawala kwa njia ya mtu mmoja. Kwa dhambi ya Adamu, mauti iliwatawala wanadamu wengine.

Hapa, dhambi ya mmoja ina athari kubwa kwa wengi. Dhambi ya Adamu ndiyo njia ambayo mvamizi, kifo, alitawala kama mfalme juu ya wanadamu. Labda kuthibitisha utambulisho wetu usio na chanya wa 13b ndio sehemu ngumu.

Paulo anakamilisha wazo hilo. Je, si zaidi sana wale wanaopokea wingi wa neema? Na wingi wa kipawa cha haki utatawala katika uzima kwa njia ya mtu mmoja, Yesu Kristo?

Hapa Paulo yuko katika ubora wake wote. Akiinuliwa katika neema ya Mungu katika Yesu Kristo. Wazo lake kuu ni: Je, si zaidi wale wanaopokea zawadi ya haki ya Kristo? Watatawala katika uzima wa milele kupitia Kristo? Utawala wa uzima wa milele ni mkuu zaidi kuliko utawala wa kifo.

Kwa mara nyingine tena, anaonyesha tofauti kati ya Adamu wawili. Mungu ametupa kifo cha kunyang'anya. Paulo ana furaha tele.

Wingi, wingi kwa njia ya duaradufu. Kifo kilitawala kupitia dhambi ya Adamu. Je, si zaidi, tukibishana kutoka kwa mdogo hadi mkubwa zaidi?

Je, wale wanaopokea neema na kuhesabiwa haki watatawala katika uzima wa milele katika Kristo, kupitia Kristo? Adamu alileta utawala wa kifo.

Kristo huleta utawala wa uzima. Hapa, pengine inaonekana kieskatolojia. Wakati ujao wa utawala.

Kwa njia, anavunja ulinganifu kwa ufanisi mkubwa. Anasema, kifo hutawala kupitia mtu mmoja. Hasemi kwamba uzima hutawala.

Anasema, wale wanaopokea kipawa cha neema. Na kipawa cha bure cha haki. Watatawala.

Kwa hivyo ni utawala wa kifo. Na utawala wa watu wa Mungu katika maisha. Ni mzuri.

Mstari wa 18. Katika mistari ya 18 na 19. Haleluya.

Paulo anarudi kwenye kifungu cha asili cha if. Protasis kutoka mstari wa 12. Kwa muhtasari.

Na kuikamilisha kwa kifungu cha kisha kilichosubiriwa kwa muda mrefu. Protasis. Kwa hivyo basi.

Kama kwamba ni kosa moja. Hili lilisababisha hukumu kwa watu wote. Kwa hivyo, Paulo anafikisha hoja yake kwenye hitimisho muhimu.

Kupitia kosa la Adamu. Hii ilisababisha hukumu. Kwa watu wote.

Matokeo ya hukumu. Ni telecuse . Kwa maana, kwa heshima na heshima kwa watu wote.

Hapa dhambi moja ya Adamu ndiyo msingi wa hukumu ya jamii. Vivyo hivyo, kupitia tendo moja la haki. Hii ilisababisha kuhesabiwa haki kwa uzima kwa watu wote.

Hivyo pia inathibitisha kufanana. Kati ya Adamu wawili. Na athari zao husika.

Katika jamii zao. Kristo, tendo moja la haki. Sambamba na kosa moja la Adamu.

Baada ya kuwatenganisha Adamu na Kristo katika sura ya 15, 16, na 17, anarudi kwenye sura ya 5, 12 ili kukamilisha wazo hilo. Ninatumia mchango muhimu wa mwisho wa mstari wa 14.

Adamu ni mfano wa Kristo. Yaani, wanafanana. Wanafanana kwa kuwa ni vichwa vya uwakilishi wa jamii zao.

Mtazamo wangu mwenyewe unajitokeza wazi kama dhambi ya Adamu ilileta adhabu kwa watu wote. Kwa hivyo haki ya Kristo.

Matendo ya haki yalileta kuhesabiwa haki. Hilo husababisha uzima kwa watu wote. Kristo, tendo moja la haki.

Inarejelea haswa. Kwa utu wake, nukuu, mtiifu hadi kifo. Hata kifo msalabani.

Wafilipi 2:8. Kristo akiokoa kifo. Hii inalingana na kosa moja la Adamu. Paulo anafundisha kwamba Kristo ni mtiifu hata kifo.

Nilipata haki ya kuokoa kwa waumini. Nitazungumzia tatizo la wengi na wote. Katika maandishi yetu.

Tunaposoma hilo, tunahukumiwa na dhambi ya Adamu. Au kwamba wengi wataokolewa kupitia Kristo. Tunatabasamu.

Kauli hizi zinafaa theolojia yetu. Hata hivyo, tunaposoma hilo, wengi walianguka pamoja na Adamu. Au wote wataokolewa kwa haki ya Kristo.

Tunaanza kuwa na wasiwasi. Je, Warumi 5 inafundisha kwamba baadhi hawakuathiriwa na anguko? Ni wengi tu? Je, Warumi, je, inafundisha ujumla? Kama Karl Barth na mwanafunzi wake, kwa bahati mbaya, Cranfield. Mfafanuzi mkuu wa Kiingereza wa Anglikana.

Imeshikiliwa. Ingawa Barth alikataa. Katika muktadha mwingine, katika muktadha mpana zaidi.

Ingawa kwa haki zote mbili, wanalinganisha universalism na mafundisho ya Biblia kuhusu hukumu. Hata hivyo, bado hawaniridhishi. Nadhani tukosea tukisukuma mengi au yote katika kifungu hiki.

Hilo si jambo la msingi. Paulo anaposema wengi, anamaanisha wengi, si dhidi ya wote.

Hajipingi katika nafasi ya mistari miwili. Mengi hayamaanishi mengi badala ya yote. Na yote hayamaanishi yote badala ya mengi.

Hapana, hapana, hapana, hapana. Wengi wanamaanisha wote. Wengi wanamaanisha wengi tofauti na mmoja.

Adamu au Kristo. Yote yanamaanisha yote kinyume na mmoja. Adamu au Kristo.

Paulo anaposema wengi, anamaanisha wengi dhidi ya mtu mmoja, Adamu. Au dhidi ya mtu mmoja Kristo. Anamtofautisha mmoja na wengi.

Hamaanishi wengi kinyume na wote. Paulo anaposema yote, anamaanisha yote kinyume na mtu mmoja Adamu au Kristo. Hamaanishi yote kinyume na wengi.

Ni lugha nzuri kuonyesha kwamba hawa Adamu wawili walikuwa na athari mbaya kwa jamii zao. Adamu, jamii ya wanadamu. Kristo, jamii ya wateule, jamii ya waumini.

Kwa hivyo, maneno mengi na yote ni misemo inayohusiana inayozungumzia athari kubwa za Adamu wawili kwa jamii ya wanadamu. Ili kubaini kiwango cha athari za dhambi ya Adamu au haki ya Kristo, ni lazima tuangalie muktadha mzima wa kifungu hiki na maandiko. Dhambi ya Adamu iliathiri jamii yote ya wanadamu.

Kama inavyoonyeshwa na ukweli kwamba wote hufa. Linganisha 3, 9 hadi 20. 22c hadi 23.

Haki ya Kristo inayookoa inawafaa wote, mstari wa 17, wanaopokea kipawa cha haki. Katika mstari wa 19, Paulo anarudia ujumbe wake. Wengi watafanywa kuwa wenye haki.

Mstari huu unafanana na ule uliopita. Ni kifungu cha kulinganisha na kifungu kifuatacho cha protasis if. Kama vile kwa kutotii kwa mtu mmoja, wengi wakawa wenye dhambi.

Kupitia kutotii kwa Adamu, watu wake walisababishwa kuwa wenye dhambi. Dhambi ya Adamu inaonyeshwa kama njia ambayo kabila lake lilipata kuwa wenye dhambi. Kabila lake hapa linaonyeshwa kwa neno wengi, lakini kwa kweli, linamaanisha kabila lote la wanadamu.

Ni nyingi tofauti na Adamu mmoja, lakini nyingi hazituambii kiasi halisi. Paulo anakamilisha ulinganisho. Vivyo hivyo, kwa utii wa mtu mmoja, wengi watahesabiwa haki.

Hapa Paulo kwa makusudi anamweka Adamu wa pili dhidi ya wa kwanza. Utii wa Kristo unaondoa kutotii kwa Adamu. Kupitia Adamu, wengi walifanywa wenye dhambi, lakini kupitia Kristo, wengi watafanywa wenye haki.

Usambamba huo haukosei. Utii wa Kristo katika kwenda msalabani ndiyo njia ambayo watu wake watakuwa wenye haki. Kuhesabiwa haki kunawasilishwa hapa kama jambo la wakati ujao, na kutafanywa kuwa wenye haki.

Kwa kawaida tunahusisha kuhesabiwa haki na yaliyokwisha kuwepo, na yaliyopita. Mara tu mtu anapoamini, anatangazwa kuwa mwenye haki na Mungu. Mstari wa 19 unafundisha kipengele cha wakati ujao kuhusu kuhesabiwa haki, kama vile Mathayo 12:36, 37.

Kuhesabiwa haki bado si kwa maana ya kutatuliwa kwa mwisho kwa hesabu katika mahakama ya Mungu. Haki ya Mungu hatimaye itathibitishwa mbele ya ulimwengu. Katika siku hiyo, waovu watahukumikiwa kwa haki, Warumi 2:5. Na wenye haki watatangazwa kuwa wenye haki, Warumi 5:19.

Mtu anaweza kuunganisha mambo haya na kusema kwamba tangazo la sasa la kuhesabiwa haki katika injili ni matarajio ya hukumu ya siku ya mwisho. Linganisha Yohana 3, 17 na 18. Ikiwa uelewa huu wa Agano Jipya ni sahihi, uharaka mkubwa unaongezwa katika kuhubiri kwetu injili.

Wanaume na wanawake hawalazimiki kusubiri hadi siku ya mwisho ili kusikia hukumu ya mwisho kutoka kwa Mungu. Kulingana na jibu la Yesu Kristo, sasa wanaweza kuhakikishiwa tamko la mwisho la hakimu. 5.20, Paulo amehitimisha ulinganisho wake dhahiri wa Adamu wawili na athari zao kwa watu wao husika.

Katika mistari ya 21 na 22, analinganisha sheria na neema katika uchumi wa Mungu. Sheria ilikuja ili uasi uongezeke. Sheria ya Musa, linganisha mistari ya 13, 14.

Haikufanya tu dhambi ionekane wazi zaidi, lakini kwa kweli ilitumika kuchochea dhambi. Kuna ukweli fulani katika maneno ya mwanamke mzee aliyelalamika wakati mchungaji wake alipohubiri kuhusu Amri Kumi. Mchungaji, kwa nini unapaswa kwenda na kuweka mawazo hayo yote mabaya akilini mwa watu? Kwa sababu ya dhambi zetu, marufuku hiyo hutuchochea kutenda dhambi.

Na hilo si kweli kwa watoto wadogo tu. Je, ninamwambia asiguse kitu hicho? Labda hangefikiria kamwe kugusa. Nikifanya hivyo, ninatoa, nikiweka wazo hilo kichwani mwake.

Loo, la! Bila shaka, sheria ni ya kimungu. Kwa sababu ya dhambi zetu, marufuku hutuchochea kutenda dhambi.

Bila shaka, sheria ni kigunduzi cha dhambi kilichotolewa na Mungu kinachosababisha dhambi kutambuliwa kama dhambi kubwa sana. Paulo anaendelea kuelezea kwamba neema ya Mungu ni kubwa kuliko dhambi zetu zote. Lakini dhambi ilipoongezeka, neema iliongezeka zaidi.

Angalia jinsi Paulo anavyotumia dhambi na uasi kama visawe hapa. Havipaswi kutofautishwa kama suluhisho la maandishi magumu. Paulo anatukuza neema ya Mungu kwa kuonyesha jinsi Mungu alivyoijaza juu ya watu wake.

Mungu hangemruhusu adui, dhambi, kumshinda. Neema yake ilimeza wingi wa dhambi zilizochochewa na sheria. 21, hiki ni kifungu linganishi ndani ya kifungu cha kusudi.

Wingi wa neema katika mstari wa 20 ulikuwa kwa madhumuni ya kuanzisha utawala wa neema. Utawala wa dhambi, utawala wa haki, utawala wa neema. Kuna hukumu nyingi zinazoendelea hapa.

Mnyang'anyi, dhambi, na mauti viliondolewa na mfalme halali, Neema. Kama vile dhambi ilivyotawala pamoja na mauti au kwa njia ya mauti, dhambi na mauti. Dhambi na mauti kupitia dhambi, mstari wa 12, ilitawala wanadamu kwa uovu.

Tunaweza kumshukuru Mungu kwamba kuna kifungu cha kisha kwenye kifungu cha kulinganisha. Vivyo hivyo neema itawale kwa njia ya haki hata uzima wa milele, kwa njia ya haki hata uzima wa milele, kwa njia ya Yesu Kristo Bwana wetu. Huu ndio mtajo wa kwanza wa mtume kuhusu yeyote kati ya Adamu wawili katika mistari ya 20 na 21.

Hata hivyo, hakuwa amewaacha nyuma kabisa. Alikuwa amebadilisha tu taswira yake, lengo kuu la taswira yake, hadi neema ya Mungu badala ya dhambi. Dhambi na kifo vinavyozungumziwa katika mistari ya 21 na 22 ni matokeo ya dhambi ya mwanadamu wa kwanza.

Neema haiko mbali na Kristo, kama mstari wa 21 unavyoonyesha, dhidi ya utawala mbaya wa dhambi na mauti. Neema huja kwenye kiti cha enzi, nukuu, kupitia haki, nukuu ya karibu. Paulo hapa anaonyesha kwamba, nukuu, ni kupitia kipawa cha haki ndipo neema hutawala, Cranfield.

Mungu hangeweza tu kupuuza dhambi katika Warumi 5 zaidi ya sura ya 3. Yeye ni Mungu mwenye haki ambaye neema yake huokoa kupitia haki. Matokeo ya utawala wa neema ni uzima wa milele. Hiyo inachukua nafasi ya kifo ambacho kilikuwa rafiki aliyefuata dhambi.

Kupitia Yesu Kristo, Bwana wetu anaonyesha kwamba ni kupitia yeye kwamba utawala wa neema unaanzishwa na kudumishwa, Cranfield. Chati ifuatayo inaweza kutusaidia kuelewa ulinganisho na tofauti kati ya Adamu na Kristo. Hapa kuna Adamu, na hapa kuna Kristo.

Vichwa vya habari ni kitendo, oh sawa, hukumu ya Mungu, na matokeo. Nitaelezea chati hii na matokeo yake, na kuna baraka halisi hapa. Kisha, hotuba inayofuata itachukua maoni ya dhambi ya asili na tathmini yake.

Kitendo, kitendo cha Adamu katika kifungu hiki kinaitwa dhambi, uasi au uasi, na kutotii. Ninafupisha. Kitendo cha Adamu kilikuwa kitendo cha dhambi.

Hukumu ya Mungu: ni hukumu gani ambayo Mungu mtakatifu na mwenye haki lazima atoe kwa kuzingatia dhambi ya Adamu? Hakuna shaka. Hukumu yenye hatia, iliyohukumikiwa, ndiyo hukumu. Matokeo katika kifungu hicho waziwazi tena na tena ni kifo, kimwili na kiroho.

Paulo yuko sahihi. Adamu ni mfano wa yule atakayekuja. Warumi 5:14, iite C, mwisho kabisa.

Ikiwa tendo moja la Adamu lilikuwa dhambi, kutotii, au uasi, tendo la Kristo linaitwa haki au utii katika kifungu hiki. Tendo moja la haki la Kristo linabatilisha dhambi moja ya Adamu, tendo moja la kutotii, uasi mmoja au uasi. Ni hukumu gani ambayo Mungu mtakatifu na mwenye haki lazima atoe kulingana na haki ya Kristo? Kuna hukumu moja tu, na hukumu hiyo ni kuhesabiwa haki.

Mdhambi mbaya zaidi anayetubu na kumwamini Yesu kweli hupokea hukumu ile ile ambayo mwamini mwingine yeyote katika Yesu hupokea. Nasema kwa heshima. Mungu lazima amtangaze kuwa mwadilifu yeyote anayemwamini Yesu.

Hili ni lazima si ulinganisho, kulazimishwa na Mungu kutoka nje, shinikizo la nje juu yake, hitaji la nje. Hapana, Mungu anafurahia kumheshimu mwanawe, na kwa sababu kifo cha mwanawe kilikuwa upatanisho kwa sababu ilikuwa tendo moja la haki, Warumi 3:24-26, Warumi 5:18-19, kuna hukumu moja tu ambayo Mungu mwenye haki na mtakatifu anaweza kutoa, na lazima aitoe ili iwe kweli kwake mwenyewe na kwa kazi ya mwanawe. Hukumu ni ya haki.

Kuhesabiwa haki, kuhesabiwa haki. Kibiblia, hukumu na kuhesabiwa haki ni kinyume kabisa. Mungu lazima ahukumu dhambi ya Adamu, na kuna kitu kama dhambi ya asili kinachofundishwa katika Biblia.

Baadhi ya watu hawapendi. Naam, ni nani anasema wanapaswa kupenda kila kitu ambacho Biblia inafundisha? Jehanamu ya milele si kitu ambacho tunapenda hasa, lakini tunaikubali kwa sababu ni mafundisho ya neno takatifu la Mungu. Vivyo hivyo, dhambi moja ya Adamu ilileta hukumu ya Mungu kwa wanadamu, na tendo moja la haki la Kristo, dhabihu yake ya upatanisho kwa Baba, ilileta hukumu ya lazima ya Mungu ya kuhesabiwa haki kwa yeyote anayemwamini Yesu.

Matokeo yake, hata kama dhambi ya Adamu ilileta hukumu ya Mungu ya hukumu, na matokeo yake yalikuwa kifo, kimwili na kiroho, haki ya Kristo inahitaji hukumu ya Mungu ya kuhesabiwa haki, na matokeo yake ni uzima wa milele kwa kila mtu anayemwamini Mwana wa Mungu.

Nitafupisha chati hii tena wakati ujao. Katika hotuba inayofuata, tutafahamishwa kuhusu uwasilishaji wa mitazamo ya dhambi ya asili, tathmini yake, na hatimaye, matumizi ya kichungaji na ya vitendo kwa maisha yetu. Asante kwa uvumilivu wako kupitia hotuba yenye bidii kuhusu Warumi 5:12-19.

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu mafundisho ya ubinadamu na dhambi. Hiki ni kipindi nambari 16, Dhambi ya Asili, Warumi 5, mistari 12-19, inaendelea.